

4. Недостаточный уровень доходов населения для рефинансирования в Жилстройсбербанке, увеличение уровня безработицы и сокращение рабочих мест.

Для решения указанных проблем, на наш взгляд, может являться следующее: сокращение сроков получения разрешительной документации на строительство, усиление ответственности подрядчика и заказчика за качество строительства; увеличение строительства недорогого жилья; увеличение количества строительства арендного жилья.

Список использованных источников

1. Балабанов И. Т. Экономика недвижимости. – Санкт-Петербург : Санкт-Петербург, 2002.
2. Лаврушин О. И., Мамонова И. Д., Валенцева Н. И. Банковское дело : учебник / под ред. засл. деят. науки РФ, д-ра экон. наук, проф. О. И. Лаврушина. – 8-е изд., стер. – Москва : КНОРУС, 2009.
3. Масленчиков Ю. С. Технология и организация работы банка: теория и практика. – Москва : Дека, 1998.
4. Официальный сайт Ипотечной организации «Баспана». URL: baspana72025.kz.
5. Официальный сайт Агентства Республики Казахстан по регулированию и развитию финансового рынка. URL: <http://www.finreg.kz/>

*А. М. Денисюк, здобувачка вищої освіти
Науковий керівник: А. В. Нечипоренко, к. е. н.
Університет державної фіскальної служби України
м. Ірпінь, Україна*

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА НАЦІОНАЛЬНУ ЕКОНОМІКУ

Кожна країна намагається досягнути й пришвидшити темпи економічного зростання. Прискорення економічного певною мірою залежить й від ефективного функціонування банківської системи, що складається із сукупності комерційних банків і центрального банку.

В свою чергу, рівень розвитку банківського сектору економіки залежить від рівня економічних відносин у країні. Банківський сектор є одним з об'єктивних наслідків розвитку продуктивних сил суспільства та вдосконалення виробничих відносин в цьому суспільстві. Для банківського сектору характерно те, що він не тільки залежить від стану та напрямів розвитку економіки, але

значної мірою обумовлений суб'єктивними факторами, зокрема, правовими основами побудови країни, її загальної структури, кількістю рівнів фінансової системи, державним устроєм [1].

Банківська система в Україні формувалася в складних, суперечливих політико-економічних умовах, пов'язаних з одночасним будівництвом ринкової економіки і нової політичної системи. Значний негативний вплив на неї мала глибока соціально-економічна криза, яка супроводжувалася гіперінфляцією і падінням виробництва, тінізацією економіки, безробіттям і зубожінням населення [2].

На сучасному етапі розвитку економіки серед основних проблем України, що потребують вирішення, важливе місце посідає завдання формування ефективної банківської системи. Від вирішення проблем банківського сектору залежить не тільки успішна діяльність підприємства чи окремої галузі, але й прискорення розвитку національної економіки країни. Банк, який не відповідає вимогам зовнішнього середовища, повинен або адаптуватися і використовувати свої сильні сторони, або зникнути [3].

Банківська система забезпечує ефективний розвиток і функціонування усіх сфер господарської системи, регулює потоки грошових коштів, створює належні умови для розширеного відтворення економіки. Банківська система бере участь у виконанні основних функцій фінансової системи шляхом: забезпечення способів переміщення фінансових ресурсів у часі, через кордони держав та між окремими галузями тощо; розробки та забезпечення способів управління ризиками; забезпечення механізму об'єднання фінансових ресурсів та їх розподілу між окремими суб'єктами господарювання; забезпечення безперервного функціонування платіжних систем, через удосконалення способів клірингу та здійснення розрахунків, що сприяють торгівлі; забезпечення насичення ринку ціною інформацією, що дозволяє координувати децентралізований процес прийняття рішень в окремих галузях економіки [4; 5].

Розвинута банківська система в країні є основою ефективного функціонування національної економіки. Тільки через досконалу банківську систему можна здійснити реструктуризацію економіки в цілому. Також і розвинений банківський сектор відіграє ключову роль у стабілізації економіки країни.

Важливо також наголосити на питанні державного регулювання банківського сектору, що є функцією державного управ-

ління й являє собою комплекс заходів та інструментів з боку державних органів влади із забезпечення ефективного та безпечного функціонування банківської системи, механізм координації проведення реформ цілеспрямованого вдосконалення грошово-кредитної політики й діяльності банків [1].

З позиції державного регулювання сучасний вітчизняний банківський сектор необхідно розглядати як динамічну цілеспрямовану систему, яка характеризується: наявністю значної кількості елементів, що виконують різні функції і мають багаторівневу ієрархічну структуру; нерегулярністю впливу зовнішнього середовища та стохастичністю в поведінці системи; незначним ступенем відповідальності суб'єктів законодавчої та виконавчої влади держави.

Проблеми банківської системи необхідно розглядати комплексно, у контексті розвитку економіки та в динамічному розрізі – для більш об'єктивної оцінки сучасного стану та можливості прогнозування процесів, які будуть відбуватись у банківській системі.

Аналізуючи сучасний стан банківської системи України, варто зазначити, що політична та військова нестабільність, значна інфляція та загальна економічна дестабілізація негативно вплинули на банківський сектор та показники діяльності банків, що функціонують на території України. Тому банківська система України впродовж останніх років знаходиться у стані системної кризи, яка зумовлена сировинною моделлю розвитку національної економіки, постійним дефіцитом довгострокових банківських ресурсів, диспропорціями банківських балансів та неефективними діями монетарного регулятора, що в кінцевому результаті призвело до трикратної девальвації гривні, вразливості банків та їхніх клієнтів до валютних шоків [3; 6].

Таким чином, можна зробити висновки, що банківська система має значний вплив на національну економіку, адже від її стабільності залежить подальший розвиток економіки України, можливість виходу на міжнародні ринки та активної участі у процесах глобалізації та інтеграції. Проблеми банківської системи не тільки гальмують розвиток підприємництва, сприяють занепаду виробництва, а й призводять до економічного спаду абсолютно у всіх сферах економіки. Тому варто орієнтуватись на позитивний досвід країн з розвинутою ринковою економікою, стимулювати національного виробника та розробляти дер-

жавні програми стосовно оптимізації банківських відносин, які б сприяли зростанню економіки України.

Список використаних джерел

1. Коваленко М. Державне регулювання банківського сектору економіки України. URL: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2011/2011_02\(9\)/11kmmseu.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2011/2011_02(9)/11kmmseu.pdf).
2. Корещька Н. І. Банківська система України: організація та місце в національній економіці. URL: <https://eprints.oa.edu.ua/6597/1/16.pdf>.
3. Москальов А. А., Попова Е. М. Моніторинг сучасного стану банківської системи України та впровадження іноземного досвіду для її виходу з кризового стану. *Молодий вчений*. 2018. № 10(2). С. 853–856.
4. Кужелев М. О., Житар М. О. Оцінювання та регулювання адміністративної гнучкості прийняття рішень в інвестиційній діяльності банків. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2014. Вип. 24.9. С. 328–337.
5. Кучер Р. Вплив банківської системи на економіку України. URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/897>.
6. Кужелев М. О., Брітченко І. Г. Місце банківської системи в структурному регулюванні економіки України. *Науковий вісник Полтавського університету споживчої кооперації України: зб. наук. праць. Сер.: Економічні науки*. 2007. № 1(21). С. 125–128.

Я. А. Дроботя, к. е. н., доцент
Полтавський державний аграрний університет
м. Полтава, Україна

МОБІЛЬНІ ПЛАТІЖНІ ІНСТРУМЕНТИ

Мобільні платіжні інструменти є платіжними засобами банківської емісії у електронній формі виразу в програмному середовищі телефону, годинника [2]. Дані платіжні засоби на сьогодні набувають все більшої та більшої популярності серед юридичних та фізичних осіб з ціллю здійснення розрахунків.

Мобільні платіжні засоби обслуговуються оператором телекомунікацій і є можливими для здійснення еквайрингу завдяки таким пристроям як POS-термінали, банкомати, термінальне обладнання банків [2].

В Україні емісія мобільних платіжних інструментів регулюється НБУ згідно із Положенням про порядок емісії електронних платіжних засобів і здійснення операцій з їх використанням [2].